

CATALONIA IS DIFFERENT?

Carlos Barberà

Dipòsit controlat de Classe III de Castellolí

ATLAS

Com el tema dels residus és transcendental, he volgut informar-me de primera mà i el dissabte 6 de maig vaig anar, amb la meua família a una visita guiada, a l'únic dipòsit de residus tòxics i perillosos de classe III (els més perillosos) que hi ha a Catalunya. Està situat al costat d'Igualada, en el terme municipal de Castellolí (400 habitants) a sols 2Km del poble. Aquest abocador data dels anys 80 quan l'empresa BAYER va triar aquest emplaçament per dipositar un residu altament tòxic i contaminant com el crom. Com en aquella època no hi havia legislació al respecte, van fer l'abocador seguint la normativa alemanya.

L'any 1999 l'abocador passa a prestar un servei públic i és gestionat per l'empresa ATLAS (filial de COMSA i FCC).

El gerent comença a exposar el funcionament de l'abocador als assistents. La xerrada es va allargar dos hores i mitja ja que va deixar que li preguntàrem en qualsevol moment. Per a poder respondre amb fonament a les preguntes, també hi era el tècnic (licenciat en geologia). Van respondre a totes les preguntes... fins i tot ens van dir el preu que cobren (entre 50 i 150€ per tona) i el que rep l'ajuntament (3€ per tona)... que amb unes 45000 tones/any no arriba als 25 milions de pessetes per al poble.

Vaig quedar gratament impressionat per les mesures de seguretat de l'abocador:

- Situat sobre un terreny argilós (marga) de 600m de profunditat i amb molt baix índex sísmic. Castellolí no disposa de recursos hídrics.

- Si la Comunitat Europea exigeix que la impermeabilització del terreny de l'abocador estigues formada per 50cm d'argiles, geotextil, drenatge de lixivians i geotextil abans de rebre els residus, en aquest abocador tenen: geotextil, drenatge, geotextil, 1,5m d'argiles, drenatge, geotextil, Bentonita (material altament absorbent), Pead (2,5mm de PVC), drenatge de lixivians i geotextil

- Els residus sols poden arribar en estat sòlid i la major part envasats en "big-bags" (sacs de ràfia que suporten una tona).

- Els residus són tractats en plantes situades a prop dels polígons industrials i sols es transporten els residus ja inertitzats.

- Tot residu és analitzat abans d'abocar-lo.

- La junta de residus inspecciona el funcionament i el departament de Medi Ambient hi desplaça una unitat per prendre mostres dos vegades per setmana.

- No hi ha línies elèctriques per minimitzar el risc d'incendi.

- Disposen d'un doble circuit d'incendis per apagar el foc extern abans que arribe a l'abocador.

- Els lixivians són barrejats amb ciment i retornats a l'abocador.

- Els residus són separats segons la seva composició química i aïllats uns dels altres.

Això sí, el propi gerent va reconèixer l'alt risc contaminant de l'abocador en el futur, per lo que l'empresa paga avals milionaris a la Generalitat Catalana durant els 30 anys posteriors a la clausura de l'abocador. Val a dir que la normativa catalana és la més estricta de l'estat espanyol. Com exemple, el gerent va dir que a les empreses catalanes els resulta més car portar els residus a Castellolí que si els portaren a Nerva (Huelva)... la normativa obliga a cada comunitat a gestionar els seus residus.

Finalitzades les preguntes, vam fer una excursió per l'abocador. No hi ha massa que contar i es veia tot molt ordenat i al seu lloc, però les basses de lixivians feien tanta pudor que Inma i els fills es van tancar dins del cotxe.

Pels voltants no es veu cap empresa i l'entorn no és massa agradable. A l'abocador no hi treballen més de 10 persones (el gerent, un parell de tècnics, un parell d'operaris, el de la bàscula i el segurata) i el poble no ha experimentat cap transformació positiva des que té l'abocador.

Un cop acabada la visita, vaig intercanviar opinions amb els veïns. Cal dir que aquesta gent està molt implicada i en saben molt del tema... perquè vos feu una idea, vos diré que van preguntar si l'espai aeri de l'abocador estava protegit per evitar possibles accidents aeris.

Els vaig dir "Es nota que Catalunya és diferent" i, una mica emprenyats, em van respondre que la setmana passada, a una xerrada a Cantàbria, els van fer el mateix comentari. "No, Catalunya no és diferent, nosaltres estem molt implicats. Tenim abocador perquè als anys 80 ningú es va preocupar, però ara hem aconseguit la creació d'una comissió de seguiment de l'abocador formada per representants veïnals, ecologistes, Generalitat i empresa" "Vosaltres esteu a temps d'aturar la planta i l'abocador que us volen posar, sols heu d'implicar-vos fins on faci falta i no parar fins al final" "Penseu, que un cop instal·lat el tindreu de per vida".

Si hi voleu anar personalment, el telèfon de l'abocador de Castellolí és 938047131.

Dipòsit controlat de Classe III de Castellolí

ATLAS

